

Sygn. XXV C 189/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXV Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Hanna Jaworska
Protokolant:	sekr. sąd. Anna Wsól

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2015 r. w Warszawie

sprawy

z powództwa M. W.

przeciwko Skarbowi Państwa- Prezesowi Sądu Okręgowego

(...) w W.

o zapłatę

1. powództwo oddała;

2. zasądza na rzecz Skarbu Państwa – Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

XXV C 189/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 4 lutego 2015r powód M. W. dochodził od Skarbu Państwa- Prezesa Sądu Okręgowego w Warszawie zasądzenia kwoty 1 500zł tytułem szkody majątkowej i niemajątkowej wyrządzonej przez wydanie przez Sąd Okręgowy (...) niezgodnego z prawem postanowienia z dnia 1 marca 2012r w sprawie sygn. akt IV S 20/12 oddalającego jego skargę na naruszenie prawa dłużnika do rozpoznania sprawy bez uzasadnionej zwłoki w postępowaniu Sądu Rejonowego dla (...) Pragi- Północ w sprawie sygn. akt II Co744/11.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 29 listopada 2011r w sprawie sygn. akt II Co 744/11 powód złożył wniosek o nadanie klauzuli wykonalności punktowi 3 postanowienia Sądu Rejonowego dla (...) P. Wydział II Cywilny z dnia 28 października 2011r. w sprawie skargi na czynności komornika i doręczenie mu tytułu wykonawczego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności. Wobec nie załatwienia wniosku w terminie jednego miesiąca, powód ponowił swój wniosek. Wobec nieskutecznego upływu kolejnego miesiąca powód złożył skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu klauzulowym bez uzasadnionej zwłoki.

Wniesienie powyższej skargi odniosło spodziewany skutek, ponieważ Sąd rozpoznał jego wniosek i doręczył mu tytuł wykonawczy.

Postanowieniem z dnia 1 marca 2012r Sąd Okręgowy oddalił skargę powoda na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu klauzulowym bez uzasadnionej zwłoki. Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do uznania, że rozpoznanie skargi odbyło się w warunkach uzasadniających uznanie zwłoki. Z takim stanowiskiem nie zgadza się powód, który twierdził, że orzeczenie to jest niezgodne z prawem i wyrządziło powodowi szkodę. Ustawowy termin do rozpoznania wniosku o nadanie klauzuli wynosi bowiem maksymalnie trzy dni. Powód zwrócił przy tym uwagę, że inne wnioski złożone przez inne osoby czy podmioty w innych sprawach później, zostały rozpoznane znacznie wcześniej.

Pozwany reprezentowany przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu stanowiska wskazał, iż udowodnienie zaistnienia bezprawnych działań obciąża powoda. Powód nie wykazał by wskazywane przez niego fakty zaistniały. Wobec powyższego jego roszczenia są niezasadne w świetle art. 445§1 w zw. z art. 444 kc i art. 448 oraz 417 kc.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

W dniu 29 listopada 2011r w sprawie sygn. akt II Co 744/11 powód złożył wniosek o nadanie klauzuli wykonalności punktowi 3 postanowienia Sądu Rejonowego dla (...) P. Wydział II Cywilny z dnia 28 października 2011r. w sprawie skargi na czynności komornika i doręczenie mu tytułu wykonawczego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności(k5). Wobec nie załatwienia wniosku w terminie jednego miesiąca, powód ponowił swój wniosek pismem z dnia 3 stycznia 2012r(k6). Wobec nieskutecznego upływu kolejnego miesiąca pismem z dnia 31 stycznia 2012r powód złożył skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu klauzulowym bez uzasadnionej zwłoki(k7).

Postanowieniem z dnia 1 lutego 2012r Sąd rozpoznał wniosek powoda i nadał klauzulę wykonalności postanowieniu z dnia 28.10.2011r(k 8). Postanowieniem z dnia 1 marca 2012r Sąd Okręgowy oddalił skargę powoda na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu klauzulowym bez uzasadnionej zwłoki. Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do uznania, że rozpoznanie skargi odbyło się w warunkach uzasadniających uznanie zwłoki(k 10). Z takim stanowiskiem nie zgodził się powód i wystąpił ze sprawą niniejszą.

Powyższe fakty pomiędzy stronami nie były sporne, a przedstawione, cytowane dokumenty nie budziły wątpliwości Sądu co do ich wiarygodności, nie zostały zakwestionowane przez żadną ze stron.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym powództwo podlega oddaleniu z przyczyn następujących:

W myśl art. 417§ 1 k.c. za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa.

Zgodnie zaś z art. 417¹ § 2 k.c. jeżeli szkoda została wyrządzona przez wydanie prawomocnego orzeczenia lub ostatecznej decyzji, jej naprawienia można żądać po stwierdzeniu we właściwym postępowaniu ich niezgodności z prawem, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej. Odnosi się to również do wypadku, gdy prawomocne orzeczenie lub ostateczna decyzja zostały wydane na podstawie aktu normatywnego niezgodnego z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub ustawą.

Po to, żeby można było dochodzić odszkodowania, musi być spełniona podstawowa przesłanka – musi istnieć szkoda. Taka sama przesłanka musi być spełniona przy dochodzeniu odszkodowania od Skarbu Państwa za szkodę wyrządzoną przy wykonywaniu władzy publicznej (wyrok SN z dnia 27 sierpnia 2008 r., II CSK 132/2008, niepubl.).

Przesłanką odpowiedzialności odszkodowawczej na podstawie art. 417 k.c. jest więc szkoda w rozumieniu art. 361 § 2 k.c., czyli obejmująca straty oraz utracone korzyści, które poszkodowany mógł osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono; szkodą może być też zadośćuczynienie pieniężne za krzywdę w przypadkach wskazanych w art. 445 i 448 k.c.

Podstawową przesłanką odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną działaniem lub zaniechaniem przy wykonywaniu zadań z zakresu władzy publicznej jest ich bezprawność, którą ustawodawca określił w komentowanym przepisie jako zachowanie „niezgodne z prawem”

Wśród przesłanek konstytuujących obowiązek odszkodowawczy na tle komentowanego przepisu nie występuje wina.

Samo stwierdzenie bezprawności działania funkcjonariuszy Skarbu Państwa nie powoduje powstania obowiązku odszkodowawczego przy braku szkody (wyrok SN z dnia 27 sierpnia 2008 r., II CSK 132/08, LEX nr 465603).

Nie każde bezprawne działanie władzy skutkuje odszkodowaniem. Niezbędny jest jeszcze normalny związek między bezprawnością a szkodą (wyrok SA w Warszawie z dnia 18 lutego 2010 r., I ACa 1094/2009, niepubl.). Z kolei pojęcie związku przyczynowego winno być oceniane na ogólnych zasadach wynikających z art. 361 § 1 k.c., wobec czego Skarb Państwa i inne osoby prawne ponoszą odpowiedzialność za normalne następstwa niezgodnego z prawem działania lub zaniechania przy wykonywaniu władzy publicznej.

W ocenie Sądu orzekającego powód nie wykazał, że orzeczenie Sądu Okręgowego oddalające jego skargę nosiło znamiona zawinionego działania. Wprawdzie skarżone postanowienie wydane w sprawie IV S 20/12 jest niezaskarżalne, wobec czego nie było poddane kontroli instancyjnej, to jednak, dla zaistnienia odpowiedzialności z art. 417¹ par. 2 k.c. zachodzi konieczność uzyskania prejudicatu. Tymczasem powód nie udowodnił, ażeby działania Sądu Okręgowego były niezgodne z prawem.

Sąd orzekający w całości podziela stanowisko pozwanego, że orzeczenie niezgodne z prawem w rozumieniu art. 417¹ par. 2 k.c. to takie orzeczenie, które jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami, z ogólnie przyjętymi standardami rozstrzygnięć, albo zostało wydane w wyniku szczególnie rażąco błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa, które jest oczywiste i nie wymaga głębszej analizy prawnej. Niezgodność ta musi mieć charakter kwalifikowany, elementarny i oczywisty. W niniejszym przypadku taka sytuacja nie zachodzi.

Sąd Okręgowy mając na uwadze obowiązujące przepisy w tym w zakresie terminów do rozpoznania wniosku o nadanie klauzuli wykonalności wskazał na powody, dla który uznał, że nie zachodzi sytuacja rozpoznania sprawy w terminie uzasadniającym uwzględnienie wniosku powoda. Możliwość subsumcji materiału dowodowego jest podstawowym prawem i obowiązkiem Sądu orzekającego i stanowi istotę orzekania. Sąd Okręgowy ocenił zwłokę w okolicznościach danej sprawy i uznał, że przekroczenie trzy miesięcznego terminu wynikającego z ustawy nie wypełniło przesłanek do uwzględnienia skargi. Sąd orzekający w sprawie niniejszej nie znajduje podstaw do uznania, że to działanie było niezgodne z prawem. Strona nie może oczekiwać, że wszelkie czynności w sprawie będą zawsze podejmowane natychmiast. Sąd Okręgowy przywołał przy tym szereg rozstrzygnięć Sądu Administracyjnego i Najwyższego, w których Sądy aprobuja okresy beczynności trwające od dwóch do trzech miesięcy.

Oznacza to dalej, że oddalenie przez Sąd Okręgowy skargi powoda nie było bezprawne, co samo w sobie stanowi podstawę oddalenia powództwa.

Zwrócić jednak należy również uwagę, że powód, wbrew ciążącego na nim zgodnie z treścią art. 6 k.c i art. 231 kpc nie wykazał zarówno szkody majątkowej jak i szkody niemajątkowej. Krzywdą o jakiej mowa w pozwie również nie została przez powoda, w jakikolwiek sposób udowodniona.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc. Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania na art. 102 k.p.c. do zwolnienia ze względów słuszności powoda z obowiązku zwrotu kosztów postępowania pozwanemu.

Dlatego, przyznała koszty zastępstwa prawnego na rzecz Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, która reprezentowała w sprawie niniejszej pozwanego.

Wobec powyższego Sąd orzekł jak w sentencji